PETRUS LOMBARDUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 56r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

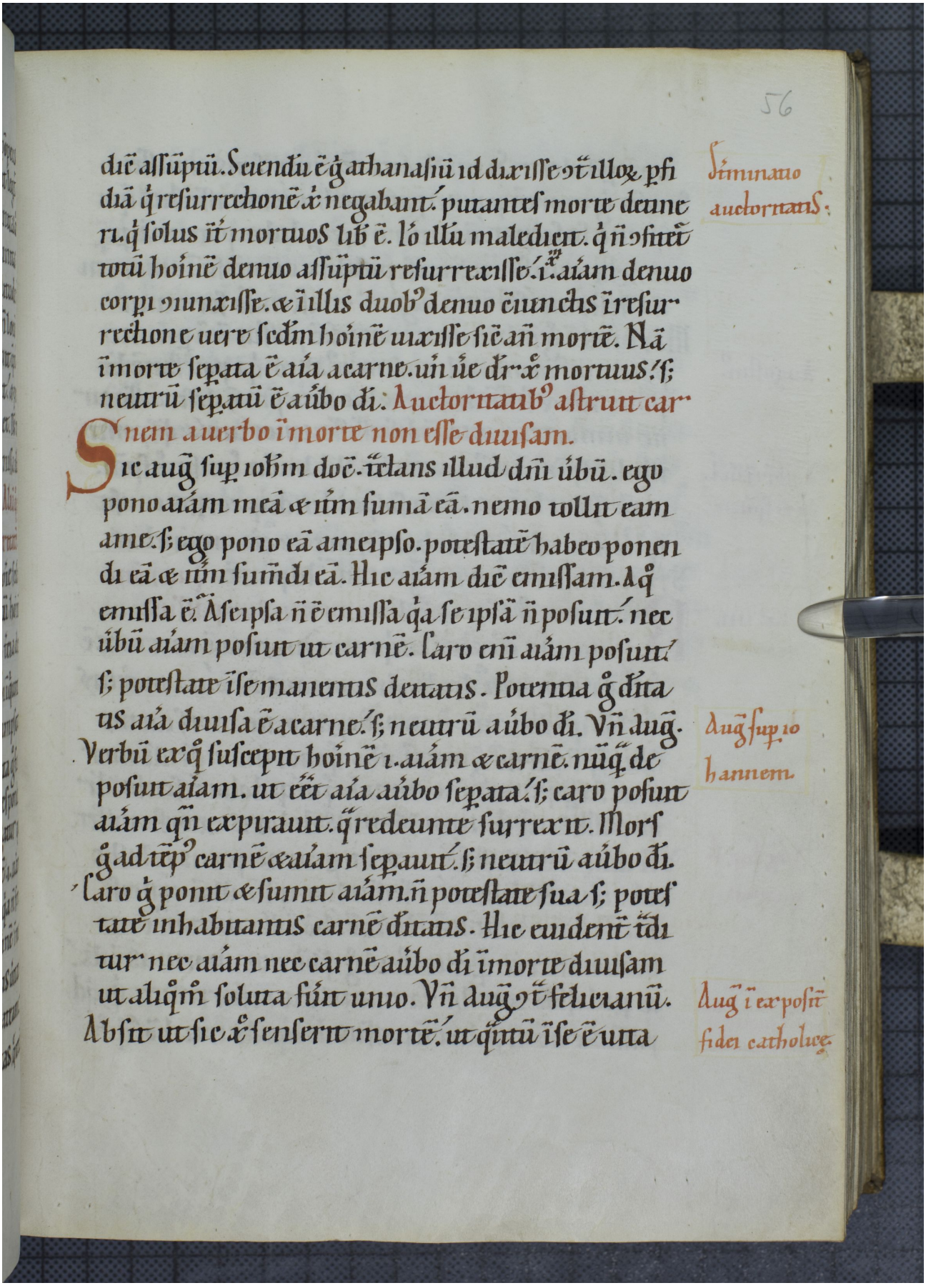

dic̄ assūptū. Sciendū ē ḡ athanasiū id dixisse ꝯt̄ illoꝝ ꝑfi
diā q̄ resurrectionē x̄ negabant. putantes morte detine
ri. q̄ solus īt̄ mortuos lib̄ ē. Iō illū maledicit. q̄ n̄ ꝯfitet̄
totū hoīnē denuo assūptū resurrexisse. i. x̄ aīam denuo
corpi ꝯiunxisse. & ī illis duob⁹ denuo c̄iunctis ī resur-
rectione uere scd̄m hoīnē uixisse sic̄ an̄ mortē. Nā
ī morte sepata ē aīa a carne. uñ ūe dr̄ x̄ mortuus. s;
neutrū sepatū ē a ūbo dī. Auctoritatib⁹ astruit car-
nem a uerbo ī morte non esse diuisam.

Sic auḡ sup iohm doc̄. tractans illud dn̄i ūbū. ego
pono aīam meā & itm̄ sumā eā. nemo tollit eam
a me. s; ego pono eā a me ipso. potestatē habeo ponen
di eā & itm̄ sum̄di eā. Hic aīam dic̄ emissam. A q̄
emissa ē. A se ipsa n̄ ē emissa q̄a se ipsā n̄ posuit. nec
ūbū aīam posuit ut carnē. Caro enī aīam posuit.
s; potestate ī se manentis deitatis. Potentia ḡ dīta
tis aīa diuisa ē a carne. s; neutrū a ūbo dī. Vñ auḡ.
Verbū ex q̄ suscepit hoīnē i. aīam & carnē. nūq̄ de
posuit aīam. ut eēt aīa a ūbo sepata. s; caro posuit
aīam q̄n expirauit. q̄ redeunte surrexit. Mors
ḡ ad tēp⁹ carnē & aīam sepauit. s; neutrū a ūbo dī.
Caro ḡ ponit & sumit aīam. n̄ potestate sua s; potes
tate inhabitantis carnē dītatis. Hic euident̄ tr̄di
tur nec aīam nec carnē a ūbo dī ī morte diuisam
ut aliq̄m̄ soluta fuīt unio. Vñ auḡ ꝯt̄ felicianū.
Absit ut sic x̄ senserit mortē. ut q̄ntū ī se ē uita

Sīminatio auctoritatis.

Auḡ sup io hannem.

Auḡ ī exposit̄ fidei catholicę.